

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 35PP/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012629
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125012629.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v trestnej veci odsúdeného A. B., o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.11.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa návrh odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 23T/24/2021, zo dňa 16.03.2022 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/95/2022, zo dňa 22.12.2022 a trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/83/2022, zo dňa 14.12.2022 v spojení s rozsudkom súdu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. PN-8T/83/2022, zo dňa 02.09.2024, zamieťa.

odôvodnenie:

Dňa 07.10.2025 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V návrhu odsúdený uvádza, že vo výkone trestu odňatia slobody si uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania, ktoré úprimne ľutuje. Má za to, že v jeho prípade sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí boli oboznámené listinné dôkazy a to hodnotenie ÚVTOS, skrátený výpis klienta, aktuálny odpis RT, rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.03.2022 sp.zn. 23T/24/2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.12.2022 sp.zn. 5To/95/2022, rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.12.2022 sp.zn. 8T/83/2022 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 02.09.2024 sp.zn. PN-8T/83/2022.

Zo skráteného výpisu klienta ako aj z oboznámených rozhodnutí vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.03.2022 sp.zn. 23T/24/2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.12.2022 sp.zn. 5To/95/2022 uznaný vinným zo spáchania v bode II a III. obžaloby pokračovacieho zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode VIII. ods. 2, ods. 3 obžaloby pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode IX. obžaloby pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený za skutky pod bodom II a III. obžaloby súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a pre skutky v bode VIII a IX obžaloby úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením na

výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 25.01.2021 sp.zn.0T/3/2021, právoplatným dňa 25.01.2021 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.12.2022 sp.zn. 8T/83/2022 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 02.09.2024 sp.zn. PN-8T/83/2022 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 1 rok so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tiež mu súd uložil ochranné liečenie protitoxikomanické a protialkoholické ambulantnou formou.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 19.11.2025 vyplýva, že odsúdený A. B. bol dodaný do výkonu väzby príslušnými PZ dňa 28.09.2022 do ÚVV a ÚVTOS Leopoldov. Dňa 27.12.2022 nastúpil v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov do výkonu trestu. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas jeho výkonu väzby a výkonu trestu v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov podľa záznamov v dostupnej dokumentácii bolo na požadovanej úrovni, negatívne poznatky na plnenie si jeho povinností neboli zaznamenané. Pracovne zaradený nebol. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov nebol. Odsúdený bol dňa 10.01.2023 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu odňatia slobody. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ. Správanie, vystupovanie ako aj plnenie si svojich povinností je u odsúdeného počas jeho umiestnenia v tunajšom ústave, nie vždy na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh sa snaží dodržiavať, čo sa mu však nie vždy darí. Na jeho osobu sú evidované dva vážnejšie negatívne poznatky na plnenie si svojich povinností, a to, že odsúdený užil jemu nepredpísaný a nepovolený liek a nezachovával zásady slušného správania a vystupovania voči osobám s ktorými prichádza do styku. Za vyššie uvedené previnenia mu boli v disciplinárnom konaní uložené disciplinárne tresty umiestnenia do uzavretého oddielu. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje a plní, avšak vyskytujú sa nedostatky. Zásady osobnej ako aj kolektívnej hygieny má osvojené. Vo svojich veciach si udržiava poriadok len sporadicky, viackrát bol v tejto oblasti usmerňovaný. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva. Výkonom funkcie z radov odsúdených nie je poverený. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty má v súčasnosti vykázané dva. Odsúdený v tunajšom ústave prejavil záujem o ďalšie vzdelávanie. V súčasnosti je študentom tretieho ročníka dennej formy štúdia na Arcibiskupskom gymnáziu biskupa P. Jantauscha v Trnave – detašovaná trieda v tunajšom ústave. Do akcií organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája. Voľný čas využíva v rámci svojich možností a záujmov zmysluplne. Odsúdený v tunajšom ústave prejavil záujem o pracovné zaradenie. Pracovne zaradený bol od 28.02.2023 do 06.03.2023 na pracovisku v ústave s dohľadom Terminals. Vyradený bol z dôvodu podávania slabých pracovných výkonov. Podľa potreby a určenia je zapájaný do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu, v tejto oblasti bez negatívnych poznatkov. Odsúdený vyrastal v neúplnej rodine. Má jedného nevlastného brata D.. Po absolvovaní základnej školy ďalej pokračoval v štúdiu na strednej odbornej škole kde sa vyučil v odbore kuchár. Po škole asi rok pracoval vo svojej profesii, následne sa zamestnal brigádne na stavbách, túto prácu vykonával až do vzatia do výkonu väzby. Odsúdený je slobodný, bezdetný. Vyživovaciu povinnosť si nehlásil. Kontakt udržiava s matkou, bratom a starými rodičmi všetkými dostupnými formami. Pred výkonom trestu býval u matky na adrese E. XXXX/XX, C.. Po prepustení s rovnakou perspektívou. V zaobchádzaní s odsúdeným sa aplikoval prevažne situačne podmienený prístup s náhodnou kontrolou vyžadovaného. Postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti sa javí, a verbalizuje ho aj odsúdený, ako kritický, čo však je v rozpore so správaním a konaním odsúdeného. Odsúdený je individuálnymi pohovormi vedený k osvojovaniu a rešpektovaniu základných spoločenských noriem ako aj ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa a ku kritickej sebareflexii. V zmysle vyššie uvedeného možno konštatovať, že odsúdený čiastočne plní ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA nepriaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je vysoké. V súčasnosti nie je v pedagogickej dokumentácii voči menovanému evidované ďalšie trestné stíhanie. Odsúdený má rozsudkom Okresného súdu Trnava, v jeho trestnej veci, nariadené ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou, ktoré doposiaľ nevykonával. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ÚVTOS v závere hodnotenia neodporúča u odsúdeného podmienené prepustenie.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený má v registri trestov 5 záznamov.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že s ohľadom na vykonané dokazovanie navrhuje, aby súd žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenie prvej a druhej materiálnej podmienky.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom návrhu.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 415 ods. 2 Trestného poriadku, o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenéj za zločin po výkone jeho polovice súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podmienené prepustenie je mimoriadny zákonný inštitút, pričom mimoriadnosť spočíva v tom, že súd má možnosť, avšak nie povinnosť odsúdeného podmienne prepustiť, čo však neznamená, že súd nemá povinnosť odsúdeného podmienne prepustiť, pokiaľ odsúdený splnil všetky zákonné podmienky. Mimoriadnosť teda nespočíva v tom, že by súd mal možnosť zamietnuť žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie, pokiaľ odsúdený naplnil zákonné kritériá. Mimoriadnym je inštitút podmieneného prepustenia iba v tom, že síce odsúdenému bolo skôr uložené vykonať určitý trest, avšak benevolenciou štátu ho za určitých podmienok nemusí vykonať celý.

Podľa odbornej literatúry je účel inštitútu podmieneného prepustenia vymedzený nasledovne:

„Zmyslom podmieneného prepustenia je umožniť opustiť brány väznice osobám, ktoré počas svojho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody dokázali analyzovať svoje protiprávne konanie, sebakriticky sa k nemu postaviť, vyvolať z neho poučenie a svojím aktívnym a kladným prístupom vo výkone trestu odňatia slobody preukázať polepšenie.“ (VICHREK, R. Současné trendy vývoje podmíněného propuštění. Trestněprávní revue. 2018, 1, str. 6 nasl.) Podmienené prepustenie teda „funguje ako motivačný prvok u odsúdeného páchatela, aby sa aktívne zapojil v rámci výkonu trestu do programov zaobchádzania, ktoré by mali mať nielen preventívny účinok z hľadiska recidívy, ale tiež integrujúce a restoratívne účinky“. (HULMÁKOVÁ, J. Podmíněné propuštění z pohledu aplikační praxe a vybraných evropských

právných úprav. Trestněprávní revue, 2017, 2, str. 27 a nasl.). Nad rámec toho „možnosť podmieneného prepustenia ovplyvňuje pozitívne väzenskú atmosféru, dáva väzňom perspektívu prepustenia a tým ich stimuluje k pozitívnym aktivitám a do určitej miery aj paralyzuje niektoré negatívne účinky pobytu vo väzení.“ (ŠÁMAL, P. a VÁLKOVÁ, H. K podmíneneému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, Trestněprávní revue, 2012, 11-12, str. 249 a nasl.) „Cieľom je teda skutočná, nielen formálna zmena odsúdeného, formálne faktory tak majú hrať minimálnu rolu, je totiž nevyhnutné rozlišovať medzi obyčajnou vonkajšou adaptáciou odsúdeného na podmienky výkonu trestu a jeho skutočnou vnútornou premenou, ktorá je podstatná pri rozhodnutí o podmiennečnom prepustení.“ (NOVOTNÝ, O. O trestu a vězeňství. Praha. Academia, 1969, str. 206, nálež sp. zn. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017, bod 32).

K posudzovaniu prvej materiálnej podmienky súd uvádza, že nie každý aspekt správania, či splnená alebo nespĺnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení sa správal opačným spôsobom, súd také správanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani nepĺnenie povinností v začiatku výkonu trestu nevyhnutne neznamená, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného.

Odsúdený svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal, že by došlo v jeho prípade k polepšeniu sa, vzhľadom na evidované negatívne poznatky počas doterajšieho výkonu trestu, za čo bol aj opakovane disciplinárne potrestaný. Navyše je potrebné konštatovať, že nie je schopný reflektovať a dodržiavať ani elementárne povinnosti odsúdeného, a to udržiavať poriadok vo svojich veciach.

Odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu navyše nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu. Hoci na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa počtu disciplinárnych odmien, od každého odsúdeného sa očakáva, aby počas výkonu trestu získal aspoň jednu disciplinárnu odmenu a v prípade dlhšie trvajúceho výkonu trestu aspoň jednu disciplinárnu odmenu ročne. Odsúdený je pritom vo výkone trestu už od roku 2022, teda viac ako 3 roky ku dňu rozhodovania. Vzhľadom na doterajšiu dobu výkonu trestu, absencia disciplinárnych odmien svedčí o nízkej úrovni aktivity zo strany odsúdeného vo vzťahu k činnostiam, za ktoré je možné získať disciplinárnu odmenu. Je potrebné zdôrazniť, že disciplinárne odmeny je možné získať nielen za plnenie pracovných povinností, ale aj za iné aktivity.

Kritérium počtu a povahy disciplinárnych odmien nie je jediné, súd hodnotí správanie sa odsúdeného vo výkone trestu komplexne aj na základe ďalších kritérií. Súd sú povinné sa zaoberať otázkou, či správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu.

Práve polepšeniu môže nasvedčovať tá skutočnosť, že odsúdený sa zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. V tomto prípade možno konštatovať, že odsúdený nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov, dokonca je možné konštatovať, že jeho správanie vo výkone trestu nedosahuje ani uvedenú priemernú úroveň. Polepšenie je totiž vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Odsúdený sa počas výkonu trestu nezúčastnil žiadneho rekvalifikačného kurzu alebo programu ktorý by mu umožnil získať pracovnú kvalifikáciu, počas výkonu trestu nenadobudol žiadne poznatky, ktoré by mu pomohli analyzovať príčiny jeho trestnej činnosti.

Na druhej strane súd oceňuje, že odsúdený si dopĺňa vzdelanie štúdiom na strednej škole, čo má potenciál po výkone trestu zvýšiť jeho pracovné uplatnenie

Odsúdený vykonáva trest odňatia slobody za majetkovú trestnú činnosť, ktorá spočívala v opakovanom páchaní krádeží a za porušovanie domovej slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí, neuviedol, ako na trestnú činnosť s odstupom času nazerá a ani neuviedol nič, z čoho by bolo možné usúdiť, že by svoj predchádzajúci život tentokrát skutočne analyzoval z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti so zameraním sa na to, aby tieto príčiny a podmienky eliminoval a v budúcnosti tak trestnú činnosť nepáchal. V podstate v návrhu neuviedol ani len toľko, že ľutuje svoju trestnú činnosť, čo je celkom nepostačujúce na to, aby súd mohol vyhodnotiť jeho postoj k trestnej činnosti .

Aj v rámci programu zaobchádzania, ktorý plní len čiastočne, je vedený pohovormi k reálnemu sebanáhľadu, sebakritike a prijatie zodpovednosti za svoje konanie. Z hodnotenia vyplýva, že jeho postoj k trestnej činnosti je len formálne kritický. Zároveň uvedené poznatky naznačujú , že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu príčiny trestnej činnosti dostatočne neanalyzoval a nevyvodil z nej pre seba dôsledky, tak aby do budúca trestnej činnosti dokázal predchádzať.

Podľa súdu odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu, ktoré sú „navyše“. Odsúdený len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa, pričom jeho správanie vo výkone trestu vykazuje aj negatívne znaky .

Súd dospel k záveru, že odsúdený sa za doterajší pobyt za mrežami nezbavil záporných vlastností,, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestných činov, za ktoré bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestné činy spáchať. Súd zastáva názor, že zo strany odsúdeného aktuálne ide len o formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, nie o skutočný prejav jeho snahy polepšiť sa tak, ako ho má na mysli citované ustanovenie zákona.

Súd uzatvára, že u odsúdeného nevzhliadol skutočné polepšenie ako výraz prerodu osobnosti s kritickým náhľadom na spáchanú trestnú činnosť, aktívne podnikajúceho kroky k tomu, aby počas výkonu trestu eliminoval všetky príčiny páchania trestnej činnosti a v budúcnosti sa jej viac nedopúšťal.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku v zmysle ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona a síce, že je od odsúdeného možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ani túto podmienku súd nepovažuje za splnenú.

Možno podoznieť, že ak u odsúdeného nenastalo v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody žiadne polepšenie, tak nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je esenciálnou zložkou vyvodenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život. Od odsúdeného teda nemožno dôvodne očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti, pokiaľ nemožno konštatovať jeho polepšenie sa už počas výkonu trestu.

Vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. (R 22/1987) Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil. (R 19/1976)

Súdy pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení primárne skúmajú, či odsúdený bude mať zabezpečené zamestnanie, či iný zdroj príjmov, či bude mať zabezpečené bývanie, či udržiaval kontakt s rodinou alebo inými blízkymi a aká je jeho širšia trestná minulosť, vrátane možných predchádzajúcich podmiennečných prepustení na slobodu. Okolnosti, vzťahujúce sa k materiálnemu a sociálnemu zázemiu odsúdeného ovplyvňujú možnosť reintegrácie odsúdeného do spoločnosti a sú teda relevantné pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení.

Nutné je tak analyzovať vývoj trestnej činnosti z hľadiska jej frekvencie a závažnosti, a to najmä v rokoch predchádzajúcich spáchaniu trestného činu, za ktorý odsúdený vykonáva trest. Je pritom potrebné mať na pamäti, že podľa kriminologických výskumov dochádza k opusteniu kriminálnej dráhy postupne, jedná sa teda o dlhší proces, nie o jednorazovú zmenu. Ak sa napríklad predlžujú doby medzi páchaním jednotlivých trestných činov odsúdeným, môže to skôr naznačovať, že odsúdený je na správnej ceste opustiť kriminálnu kariéru, ako to, že sa jedná o chronického recidivistu, ktorého treba čo najprísnejšie oddeliť od spoločnosti. A naopak, najmä opakovane páchaná trestná činnosť v krátkych intervaloch nasledujúcich po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody môže naznačovať, že od odsúdeného nie je možné očakávať vedenie riadneho života, čo však platí len za predpokladu, že odsúdený nepreukáže, že v medziobdobí nedošlo k takému polepšeniu a zmene postoja, ktoré poskytujú podstatnú nádej, že po novom podmienenečnom prepustení povedie riadny život. V tomto ohľade môže byť relevantným dôležitým ukazovateľom napríklad to, pokiaľ odsúdený sám rozpozná a uzná podmienky, ktoré v minulosti prispeli k páchaniu jeho trestnej činnosti a vyrovnáva sa s nimi.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného a k očakávaniu vedenia riadneho života v budúcnosti z jeho strany súd primárne poukazuje na jeho odpis registra trestov (5 záznamov), z ktorého vyplýva, že pácha prevažne identickú trestnú činnosť (krádeže a porušovania domovej slobody) v krátkych časových odstupoch medzi jednotlivými odsúdeniami,. Prvý stret so zákonom mal v roku 20212 . Následne za majetkovú trestnú činnosť bol odsúdený v rokoch 2022, 2023 a opakovane v roku 2024. Najskôr mu bol uložený trest odňatia slobody s podmienenečným odkladom. V súčasnosti vykonáva nepodmienený trest odňatia slobody.. Je zrejmé, že odsúdený opakovane, s krátkym časovým odstupom po predchádzajúcom odsúdení a uplynutí skúšobnej doby páchal rovnakú trestnú činnosť. Opakovane mu bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody, teda zo strany spoločnosti mu boli poskytnuté šance preukázať, že to so svojou nápravou myslí skutočne vážne. Tieto šance nevyužil a opakovane konal protiprávne. Z pohľadu súdu osoba s takouto kriminálnou anamnézou nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade podmienenečného prepustenia bude viesť riadny život.

Odsúdený si momentálne odpykáva tento trest v ústave so minimálnym stupňom stráženia, pričom v rámci vnútornej diferenciacie je stále umiestnený do strednej diferenciacnej skupiny „B“ s tým, že diferenciacná skupina určuje program zaobchádzania s odsúdeným, pracovisko odsúdeného, program vzdelávania či ovplyvňuje ubytovanie odsúdeného počas výkonu trestu.

V danom prípade bolo teda prihliadnuté s poukazom na § 66 ods. 2 Trestného zákona tiež na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil a v zmysle odpisu registra trestov, čiastočne aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodit' záver, že bude viesť na slobode riadny život. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné jednoznačne konštatovať. Navyše aj resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je vysoké.

Súd zastáva názor, že vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného v spojení s nesplnením prvej materiálnej podmienky nie je možné zaručiť, že po prípadnom podmienenečnom prepustení bude viesť riadny život. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného nedáva dostatočné záruky, že by v prípade podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu viedol riadny život resp., že by sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Riziko recidívy odsúdeného tak súd posúdil ako prevažujúce nad očakávaním riadneho vedenia života odsúdeným v budúcnosti, v dôsledku čoho nemožno druhú materiálnu podmienku na podmienenečné prepustenie považovať za splnenú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Trnava a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.